

ни, но главното пристанище сось мытницата е пространно и безбъдно, какъто що и Кораблестоянietо въ мраморското море употребително.

Догдѣто не е изнайденъ быль пушечный Прахъ (Барутъ), бѣше Цариградъ единъ отъ найкрѣпки и найлесно защищающи се Градове на тоя свѣтъ. Тростржна Стѣна, 14 до 20 стѣпки висока, съ помежду лежащи до 25 стѣпки широки Укопы вардеше го отъ сухоземната страна. Противъ други двѣте морски странди доволна бѣше тѣкмо една праста стѣна безъ укопы, но всичките стѣни бѣха окружени съ многочисленни кули, коихъто число достигна найсетне до 548. На всекото треугліе стоеше по една съ кулы снабдѣвена крѣпость, отъ коихъто е она на южното предгоріе найукрѣплена, защото е съ 7 кулы окружена. На тая крѣпость положенietо е петоуголно, и на всекій угль стоеше по една кула, чего ради и называше се Пентапиргionъ; а двѣте кулы които са мало подалекъ на едната страна, задержаха и до днесъ името на крѣпостта отъ 7 те кулы, ако да е отъ тѣхъ едната и порушенна въ 1769 год. отъ землетрясенietо. Она служи за държавна темница. Тыя укрѣпленія могатъ и сега еще въ Цариградъ да се видатъ, обаче совсѣмъ са пренебрежени. Землетресенietо е причинило въ стѣните големы расцѣпки, и тыя показвуватъ, че е и царството оттоманско уже въ процадающе состояніе достигнало. Стѣните са тыя покрити съ бръшлянъ и съ други обвывающи се произращенія, и толко са слаби, да не бы могли сега да противостанатъ на хѣрганѣта топовски. Отъ онای 33 вратници (капіи), презъ които се прежде въ градъ влѣзвало, четири са сега вазидани. Желѣзныте вратници иматъ, отъ това свое име, защото се презъ нихъ на желѣзни прѣчки, които са въ землята утверждени были, внесалъ въ Градатъ